

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Halfdan Hendriksen): Jeg skal tilde mig for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v.*

Fra alle Sider vil man formentlig kunne give Tilslutning til, at det under de bestaaende Forhold fortsat er nødvendigt at have en Bemyndigelseslovgivning, paa Grundlag af hvilken Regeringen har Mulighed for at træffe de Foranstaltninger, der maa anses for paakrævede til Sikring af Befolkningens Forsyning med nødvendige Varer og til Sikring af vort Samfunds Tarv i øvrigt i de Krigsaar, vi gennemlever.

Bestemmelserne om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v. udformedes, som det vil erindres, i deres nugældende Form første Gang ved Lov Nr. 406 af 3. August 1940. Denne Lov er siden da blevet forlænget to Gange, senest ved Lov Nr. 93 af 13. Marts 1942 for Tiden indtil Udgangen af Marts Maaned i Aar, og det foreslaas nu i det Forslag, som jeg har den Ære at fremsætte, at Loven paa ny forlænges for et Aar, nemlig til Udgangen af Marts Maaned 1944.

Samtidig med Lovens Forlængelse er det fundet ønskeligt og hensigtsmæssigt at foreslaa visse Ændringer og Tilføjelser til enkelte af Lovens Bestemmelser. Af Hensyn til Overskueligheden har jeg foretrukket, i Stedet for en Ændringslov, at fremsætte et fuldstændigt Forslag, hvori de foreslaaede Ændringer og Tilføjelser findes angivet med Kursiv, ligesom jeg i Lovteksten har ladet indarbejde den Tillægslov, der blev udfærdiget den 27. December 1940, hvorefter Regeringen fik Bemyndigelse til at føre Kontrol med fremmed, her i Landet værende Ejendom.

Lovforslagets Indhold vil være det høje Tings ærede Medlemmer bekendt fra tidligere Forhandlinger her paa Rigsdagen, og jeg skal derfor ikke lægge Beslag paa Tingets Tid med en Gennemgang af de enkelte Lovbestemmelser, men indskrænke mig til at give en kort Oversigt over de foreslaaede Ændringer og Tilføjelser samt knytte nogle faa almindelige Bemærkninger til enkelte af Lovens Bemyndigelsesregler.

I Lovens § 4 er som nyt 3die Stykke foreslaaet indsat en Regel, der gaar ud paa, at Handelsministeren kan bestemme, at der for Udfærdigelse af Tilladelser og Bevilgninger i Forbindelse med Regulering af Produktion og Varefordeling skal erlægges et Ekspeditionsgebyr, hvis Størrelse fastsættes af Ministeren. Jeg vil gerne fremhæve, at denne Regel ikke er Udtryk for et nyt

Princip. En tilsvarende Ordning er saaledes foreskrevet i Lovens § 3 med Hensyn til Udfærdigelse af Indførselsbevillinger, og en lignende Fremgangsmaade har været bragt i Anvendelse ved enkelte af de Produktionsordninger, der er tilrettelagt — jeg kan saaledes nævne den Ordning, der er gennemført med Hensyn til Paalægning af nye Slidbaner paa Autodæk. Den Regel, der nu foreslaas indført i Loven, maa derfor opfattes som Udtryk for Ønsket om at faa optaget en generel Regel om den allerede indledede Praksis, og jeg understreger i denne Forbindelse, at Gebyrets Størrelse i alle saadanne Tilfælde, hvor det skønnes praktisk at give Adgang til Opkrævning af Ekspeditionsgebyr, vil blive fastsat efter nærmere Bedømmelse af og Overslag over de Udgifter, der kan antages at ville medgaa til vedkommende Ordningens Administration.

Jeg vender mig derefter til det næste nye Stykke i § 4, der gaar ud paa, at Handelsministeren ved Udfærdigelse af Udførselsbevillinger kan bestemme, at en vis Del af Betalingen skal anvendes til Udligning af Priser for indførte Varer, naar Hensynet til det danske Prisniveau gør dette ønskeligt. Ogsaa denne Bestemmelse hviler paa en allerede udbygget Praksis, idet man gennem længere Tid ved Meddelelse af Tilladelse til private Varebytteforretninger i adskillige Tilfælde har fulgt den Fremgangsmaade, at en vis Del af den Betaling, Eksportøren modtager, anvendes til at nedbringe Prisen for de Varer, der indføres her til Landet, for at opnaa, at Importvarerne kommer frem til det danske Marked til en Pris, der er stemmende med det danske Prisniveau. Den foreslaaede Ændring tilsigter at muliggøre en Videreførelse af denne Praksis, saaledes at der bliver Adgang til — ogsaa uden for de private Varebytteforretninger — at bestemme, at en Del af Eksportprisen skal afgives til Importører af Varer fra Udlandet, naar dette findes hensigtsmæssigt. Jeg kan tilføje, at en Ordning i Overensstemmelse hermed allerede gennem nogen Tid har været praktiseret i Forhold til et enkelt af de Lande, med hvilke vi har Handels-samkvem, og at Ordningen her har været til megen Nytte, idet det er lykkedes at faa Importvarerne fra det paagældende Land frem paa det danske Marked til en Pris, der er væsentligt lavere end den Pris, der vilde være blevet beregnet, hvis det ikke havde været muligt at yde Tilskud gennem Eksportpriserne.

I § 8, der indeholder Regler om Betalingers Overførsel ved Clearing m. v., er der foreslaaet indsat en Bestemmelse om,